

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเชิงวิจัย

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า รัฐจะดำรงความเป็นรัฐอยู่ได้จะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วน ทั้ง 4 ประการคือ ประชากร ดินแดน รัฐบาล และอำนาจอธิปไตย โดยจะขาดองค์ประกอบอย่างหนึ่งอย่างใดไปไม่ได้ และในการสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นกับรัฐอย่างแท้จริงนั้น รัฐจะต้องพัฒนาประชากรของรัฐซึ่งประกอบไปด้วยคนหลายกลุ่มให้เป็นทรัพยากรมนุษย์และเป็นพลเมืองของชาติอย่างมีคุณภาพ (Thomas, RM., 1983) และการศึกษาเป็นเครื่องมือและเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาและสร้างรากฐานประชากรของรัฐให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, 2537: ก) คือการสร้างระบบคิดที่จะทำให้คนทุกกลุ่มมองอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ มีความเข้มแข็งของระบบคิด หากระบบคิดของบุคคล (Kowit, Varapipatana, 1975: 2-3) กลุ่มคนใดไม่เข้มแข็งก็จะถูกชักจูงไปได้โดยง่ายจากการได้รับข้อมูลข่าวสาร การสร้างทักษะ การสร้างระบบคุณธรรมให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Dave R.H.1973: 14 อ้างถึงใน สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2529:7) การพึ่งตนเอง การรักษาสภาพ การประกอบอาชีพ การรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสามารถทำให้ตนดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ประเทศเกิดความมั่นคง ทุกประเทศจึงให้ความสำคัญกับการศึกษาและแนวทางในการให้การศึกษาแก่ประชาชนซึ่งเป็นพลเมืองในประเทศของตน (วิชา อุตศาสตร์ และอุดม เขยกิจวงศ์, 2523:14-15)

การให้การศึกษาของประเทศใด ๆ เป้าหมาย คือการสร้างจิตใจของคนในชาติให้มีหัวใจเพื่อส่วนรวมและเพื่อสร้างพลเมืองที่ประเทศนั้น ๆ (เกษม วัฒนชัย, 2552:1) ต้องการที่จะทำให้เกิดความมั่นคงขึ้นในชาติของตน (ชนิตา รักรัษพลเมือง, 2532:121) ซึ่งเอกลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นชาติของประเทศไทยที่สำคัญคือ ความมีสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ที่จะต้องปลูกฝังและสร้างระบบคิดให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนเพื่อการอยู่ร่วมกัน การมีความมั่นคงภายในชาติที่เป็นความสงบสุขส่วนบุคคลและเกิดสันติภาพโดยส่วนรวมของคนในชาติทุกกลุ่มร่วมกัน (www.identity.opm.go.th/identity/content/identity.asp?identity)

ประเทศไทยได้ใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือและกลไกที่สำคัญในการสนองตอบต่อแนวทางที่จะทำให้เกิดความมั่นคงของชาติ (วิไล ตั้งจิตสมคิด, 2539:49) โดยใช้ระบบบริหารและการเสริมสร้างหล่อหลอมแนวความคิด จิตวิญญาณของคนในชาติให้เกิดความรัก ความสามัคคี รู้สึกหวงแหนในความเป็นชาติและเกิดแนวคิดในการสร้างคุณค่าในความเป็นชาติของคนทุกกลุ่มในชาติร่วมกัน โดยประกาศไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับ พ.ศ. 2550 (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 124 ตอนที่ 47 ก.) มาตรา 49 “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น” การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิตย่อมได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐส่งผลถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 119 ตอนที่ 74 ก.) ในมาตรา 6 “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และมาตรา 7 “ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง” และในการจัดการศึกษาให้ยึดแนวคิดและหลักการ 3 ประการ คือ หนึ่ง เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน สอง ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและสาม การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยให้ยึดการจัดระบบโครงสร้าง และกระบวนการให้การศึกษามีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษาระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา และการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันทางสังคมอื่น โดยรูปแบบในการจัดการศึกษาได้กำหนดให้มี 3 รูปแบบ

คือ การศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education) การศึกษานอกระบบ (Non-formal Education) และการศึกษาในระบบ (Formal Education) ซึ่งการศึกษานอกระบบ (Non-formal Education) เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ เนื้อหา วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล และสามารถกระจายเข้าถึงประชาชนได้ทุกกลุ่ม

ปัจจุบัน ทั้งสังคมโลกและสังคมไทยตกอยู่ภายใต้กระแสของการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด การเมืองและความไม่เท่าเทียมกัน (Kanbur, R., 2007; Goodhand, J., 2001) ประชาชนที่มีฐานของความเชื่อแตกต่างกันจะมีความขัดแย้งทางด้านความคิดอันเนื่องมาจากมีวิธีการตีความข้อมูลแตกต่างกัน (Koning, Ruben de, 2008) เป็นไปตามฐานความเชื่อของกลุ่มพวกซึ่งมีผลกระทบต่อ “ชาติ และโลก” หรืออีกนัยหนึ่งคือ ความมั่นคงของโลกและของชาติ (Global/National security) ยกตัวอย่างเช่น ความขัดแย้งตั้งแต่ระหว่างประเทศ ภายในประเทศ ในกลุ่ม ในชุมชนและความขัดแย้งในระดับครอบครัว นั้นเกิดจากความเชื่อทางการเมือง การปกครองที่แตกต่างกัน ซึ่งมีข้อมูลเชิงประจักษ์ กรณีปัญหาความไม่สงบในภาคใต้ (<https://th.wikipedia.org/>) หรือแม้กระทั่งปัญหาผู้ก่อการร้ายตามแนวชายแดน หรือปัญหาความไม่เข้าใจของกลุ่มพหุวัฒนธรรมบนพื้นที่สูงเป็นต้น (omkoi-nfe.com, online; Berdal, M and Keen, D.,1997) ซึ่งปัญหาดังกล่าวล้วนส่งผลกระทบทำให้ชาติขาดเสถียรภาพและต้องสูญเสียภาพการณ้แข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและระดับความน่าเชื่อถือในระดับนานาชาติ (<https://th.wikipedia.org/>)

นักวิชาการด้านพัฒนาสังคมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีความเชื่อว่า ปัญหาความแตกแยกในสังคมไทยที่ผ่านมาส่วนหนึ่งเกิดจากปัญหาด้านการจัดการและการศึกษาที่ขาดคุณภาพและไม่เท่าเทียมกัน (Kmafrica, online) และการรับรู้ การแปลความหรือการเข้าใจในข้อมูลข่าวสารไม่ตรงกัน รวมถึงการมีช่องทางการรับสื่อ ข่าวสารที่หลากหลายแหล่งแต่ขาดความเข้าใจจริง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อบุคคล เช่น คนในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน และนักวิชาการในลักษณะของการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตลอดชีวิตล้วนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการจัดเกลาเจตคติ ค่านิยม และพฤติกรรมให้แตกต่างกัน (Kmafrica, online) โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มชนบนพื้นที่สูงที่อยู่ภาคเหนือตอนบนในประเทศไทย (สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง 2554) ซึ่งอยู่กันตามกลุ่มชาติพันธุ์ กระจัดกระจาย มีความหลากหลายชาติพันธุ์ และมีความแตกต่างจากคนส่วนใหญ่ของประเทศในด้านสมรรถนะการสื่อสารและการแปลความหมาย มีสถานภาพทางสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อ ความเป็นอยู่ วิถีชีวิตแตกต่างไปจากคนส่วนใหญ่ของประเทศ (Heinich, Nathalie, 2010) การดำเนินการบริหารจัดการศึกษาของรัฐที่ใช้กฎเกณฑ์ หลักการและมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ จึงอาจเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาความไม่เข้าใจกัน ขัดผลประโยชน์กันซึ่งเป็นที่มาของความวุ่นวายในชาติได้ (Koning, Ruben de, 2008)

จากสภาพการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า สภาพการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงเป็นอย่างไร ปัญหาในการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงเป็นอย่างไร และรูปแบบการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงควรจะเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อศึกษาเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย มาตรการและแนวทางในการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อให้เกิดความมั่นคงต่อไป

คำถามการวิจัย

1. คำถามวิจัยหลัก

1.1 รูปแบบการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงเป็นอย่างไร

2. คำถามวิจัยรอง

2.1 สภาพการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงเป็นอย่างไร

2.2 ปัญหาในการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคง
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคง
3. เพื่อกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคง
2. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคง
3. ได้รูปแบบการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงในด้านการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารวิชาการ รูปแบบการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงของสื่อวิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในด้านการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารวิชาการ

ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ พื้นที่เป้าหมายชุมชนบนพื้นที่สูงในเขตภาคเหนือตอนบน 6 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน พะเยา และลำปาง ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2545 เรื่องการจัดระเบียบชุมชนบนพื้นที่สูง ซึ่งได้ลดพื้นที่เป้าหมายชุมชนบนพื้นที่สูงในเขตภาคเหนือตอนบนเหลือเพียง 6 จังหวัด (ส่วนประสานราชการ สำนักกิจการความมั่นคงภายใน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2553: 54)

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคง ได้แก่ เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน 1 คน ผู้ว่าราชการจังหวัด จำนวน 6 คน หัวหน้าฝ่ายจัดผังรายการและฝ่ายข่าวสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยประจำจังหวัด จำนวน 6 คน ผู้อำนวยการสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยกรมประชาสัมพันธ์ เขต 3 จำนวน 1 คน บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ จำนวน 6 คน ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด จำนวน 6 คน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอจำนวน 40 คน ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 40 คน ครูนิเทศ จำนวน 100 คน ครูผู้สอนบนพื้นที่สูง จำนวน 781 คน นักศึกษา 23,218 คน ผู้นำชุมชนบนพื้นที่สูง 610 คน

ตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มีดังนี้

1. สภาพการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงในด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป

2. ปัญหาการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงในด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป

3. รูปแบบการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงในด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

พื้นที่สูง หมายถึง พื้นที่ที่เป็นที่ตั้งบ้านเรือนและเป็นที่ทำมาหากินของชนชาวไทยหรือกลุ่มชนอื่น ๆ ที่อาศัยอยู่บนพื้นที่สูงที่มีความสูงกว่าระดับน้ำทะเล 500 เมตรและให้หมายรวมถึงบุคคลบนพื้นที่สูงที่อพยพลงมาอาศัยอยู่บนพื้นราบด้วย ในที่นี้หมายถึง พื้นที่ที่เป็นที่ตั้งบ้านเรือนและเป็นที่ทำมาหากินของชนชาวไทยหรือกลุ่มชนอื่น ๆ ที่อาศัยอยู่บนพื้นที่สูงที่มีความสูงกว่าระดับน้ำทะเล 500 เมตรและหมายรวมถึง บุคคลบนพื้นที่สูงที่อพยพลงมาอาศัยอยู่บนพื้นราบ 6 จังหวัดได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน พะเยา และลำปาง

ความมั่นคง หมายถึง ความคงอยู่ของสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ในที่นี้หมายถึง การมีเนื้อหาในหลักสูตรในการให้การศึกษาเพื่อปลูกฝังการเรียนรู้และการพัฒนาระบบคิดให้บุคคลบนพื้นที่สูงมีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานอย่างเป็นระบบในองค์กรของกลไก 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาแก่บุคคลบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคง

ศึกษานอกระบบ หมายถึง การจัดการศึกษาที่อยู่นอกเหนือการศึกษาในระบบโรงเรียนในที่นี้หมายถึง การจัดการศึกษาที่อยู่นอกเหนือการศึกษาในระบบโรงเรียนของศูนย์การศึกษาชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง” และการให้ข้อมูลข่าวสารของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์บนพื้นที่สูง 6 จังหวัดได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน พะเยา และลำปาง

รูปแบบ หมายถึง องค์ประกอบเชิงโครงสร้างของกลไกในการบริหารจัดการศึกษานอกระบบบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงของหน่วยงานที่จัดหรือให้การศึกษา

สภาพ หมายถึง สภาพที่ปรากฏอยู่ สามารถสังเกตได้ในที่นี้หมายถึงสภาพที่ปรากฏอยู่ สามารถสังเกตได้ในการดำเนินงานในองค์กรซึ่งบริหารจัดการศึกษาและให้ข่าวสารข้อมูลที่ผ่านกลไก 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปของศูนย์การศึกษาชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง” และของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์บนพื้นที่สูง 6 จังหวัดได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน พะเยา และลำปาง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาแก่บุคคลบนพื้นที่สูงเพื่อความมั่นคงของชาติ

ปัญหา หมายถึง ข้อสงสัย ข้อขัดข้อง เป็นความแตกต่าง ระหว่างเป้าหมายและสภาพปัจจุบัน ในที่นี้หมายถึง ข้อสงสัย ข้อขัดข้อง เป็นความแตกต่าง ระหว่างเป้าหมายและสภาพปัจจุบัน ในการดำเนินงานในองค์กรซึ่งบริหารจัดการศึกษาและให้ข่าวสารข้อมูลผ่านกลไก 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปของศูนย์การศึกษาชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง” และของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์บนพื้นที่สูง

